Quaresma - Diumenge de Rams

Per Administrador el dg., 01/04/2012 - 09:00

Is 50,4-7
Ll 2,6-11
Mc 14,1-15,47

Germans i germanes: La història de la passió segons S. Marc ens és relatada com un abaixament cada vegada més gran. Crist perd la seva identitat com a Mestre: els seus deixebles l'abandonen, un d'ells el nega, un altre el traeix. Crist perd la seva identitat com a jueu: els sacerdots del seu poble l'entreguen als romans, el fan fora de la jurisdicció del seu poble,perquè siguin uns altres els qui l'executin. Finalment perd la seva dignitat humana: Pilat el sotmet a tortura i mana que sigui executat a la creu. L'himne de S. Pau als filipencs que ens ha estat proclamat en aquestalitúrgia ens ha descrit aquest despullament amb aquestes paraules: *"es va desposseir del seu rang i va prendre la condició d'esclau fent-se com un de tants... Es va abaixar obeint fins a la mort i una mort de creu*. Aquesta afirmació ens situa davant del misteri de la debilitat del Déu totpoderós. Sabem molt bé que el poder no tolera el més mínim menyspreu. Des del poder es castiga als atrevits, reals o ficticis, i a vegades brutalment, per deixar clar qui és qui. Jesús en canvi calla, no es defensa, noreacciona amenaçant o castigant. "El que, en ser insultat, no responia amb insults; en patir, no amenaçava, sinó que es posava a les mans d'Aquell que ho jutja tot amb justícia" (1 P 2, 20).En la passió la divinitat s'amaga ens diria St. Ignasi i ens manifesta el fet del anorreament del Verb encarnat, que en la passió arriba al seu nivell més profund.La fe ens afirma que Jesucrist és des del moment de l'Encarnació el qui ve al món dels homes iassumeix la limitació, la debilitat i, a més a més, un determinat camí de pobresa, persecució, carència de poder que culmina en la mort, la mort d'un ajusticiat, condemnat per les autoritats civils i religioses amb l'anuència del poble, que crida per la seva execució. És impressionant el misteri de la Passió quan pensem qui és qui va passar tot això. No obstantmoltes vegades sentim fredor, apatia, impotència per a pregar, per emocionar-nos. Ens perdem en una multitud de dubtes i d'interrogants i el cor sent incapacitat per a deixar-se colpir; ens sembla que tot aquest relat queda llunyà com si no tingués res a veure amb la meva vida. No obstant la paraula de Jesús a Nicodem segueix manifestant que "tant va estimar Déu al món que va entregar el seu Fill". (Jn 3) i la paraula de sant Pau segueix manifestant-me que "ni al seu propi Fill el Pare es va reservar, sinó que per tots nosaltres el va entregar". Voldríem deixar-nos afectar, com l'Apòstol, davant del fet de que: "em va estimar i es va entregar a si mateix per mi" (Gal 2,20). Voldria desitjar que aquest misteri m'impressionés. Què puc fer? No em resta sinó demanar la gràcia de identificar-me amb els patiments de Jesús, la gràcia de fer-los meus. Sentir i viure que Ell passà voluntàriament tot això; Ell, l'amic; Ell, el meu mestre i Senyor. Un esforç de pressió psicològica no serviria de res, perquè és un do el que Déu m'ha de fer: "demaneu i Déu us donarà, truqueu i Déu us obrirà. Cerqueu i Déu us ho farà trobar". És moltimportant aconseguir una sintonia amb Jesús de manera que m'afecti el seu dolor, el seu patiment, que Ell va assumir per solidaritat amb la humanitat, va ser causat també per mi per culpa de la meva participació en el pecat del món.Però, a més a més, la meva pregària hauria d'expressar el desig de viure els meus sofriments en Crist Jesús; que la meva condició feble i amenaçada fos viscuda per mi en plena comunió amb Ell, el servent que es va carregar els nostres sofriments. I més encara: que el dolor del món del que m'haig de sentir solidari sigui també viscut per mi en Crist Jesús, que va voler submergir-se, en total solidaritat amb la humanitat, en els patiments del món i en el dolor causat pel pecat. Viure solidàriament amb Crist Jesús per tal de ser-li sempre fidels.Que en aquesta setmana santa el Senyor ens ho concedeixi i puguem així viure millor l'esclat de joia i vida de la Pasqua, que ens ha d'omplir d'esperança.

ETIQUETES
SOLIDARITAT PASSIÓ ABANDÓ DOLOR